

การเจริญพระกรรมฐานทำให้ชีวิตรุ่งเรือง

พระราชสุทธินาถมณฑล

R7006

การเจริญพระกรรมฐานจะทำให้ชีวิตรุ่งเรือง วัฒนาสภาพ และจะรุ่งเรืองต่อไปถึง ลูกหลาน โยมลองดูได้เลย ยกตัวอย่างเรื่องจริงให้เห็นดังนี้

เมื่อสมัย พ.ศ. ๒๕๐๐ มีผู้หญิงคนหนึ่ง พ่อเป็นจับกังรถบรรทุก-สิงห์บุรี แม่รับจ้างซักรีด เสื้อผ้า สมัยนั้นใช้เตารีดชนิดเตาถ่าน ต้องใช้พัดโบกให้ถ่านติด

ครอบครัวนี้มีลูกทั้งหมด ๖ คน ผู้หญิงคนนั้นเป็นลูกสาวคนโต เรียนจบชั้น ม.๖ (เทียบเท่า ม.๓ สมัยนี้) พ่อแม่ไม่มีเงินส่งเรียนต่อ เพราะต้องเลี้ยงน้องอีก ๕ คน

บ้านที่อยู่ปลูกทรงหมาแหงน อาศัยปลูกอยู่ในที่หน้าบ้านของเศรษฐีผู้หนึ่ง ลูกสาวคนโตนุ่งผ้าขาดปะแล้วปะอีก สร้อยสักเส้นก็ไม่มี แหวนสักวงก็ไม่มีใส่ แถมยังนำ เชือกปอมามัดเอวแทนผ้า

“หลวงพ่อกะ หนูคงหมดโอกาสที่จะมีสามีที่ดีได้ หนูคงจะมีสามีเป็นจับกังเหมือนคุณพ่อ ของหนู”

อาตมาก็ถามว่า “ทำไมหนูคิดอย่างนั้นเล่า เป็นเพราะเหตุผลประการใด”

เขาก็ตอบว่า “หนูเป็นคนจน หาเข้ากินค่า หาค่ากินเข้า ต้องเลี้ยงน้อง เงินทองก็ไม่พอจะ เลี้ยงน้อง และส่งน้องไปโรงเรียนได้บางวันก็ขาดแคลนเหลือเกิน เพราะไม่มีของจะแบกขึ้นรถ ไม่มีใครมาจ้างซักจ้างรีด ข้าราชการจะกรอกหม้อก็ไม่มี”

อาตมาดูเด็กคนนี้แล้ว เห็นหนอ....มันบอกว่าจะต้องเป็นเถาแก่เหนียว เป็นอาเสี้ยใหญ่ หน้าตา ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดรายการ เมตตาเธอมีอยู่ โหงวเฮ้งมันขึ้นแล้ว เขาจะต้องเป็นใหญ่เป็นโต จะจริงหรือไม่ประการใด ถ้าจริงเขาจะต้องเชื่อหลวงพ่อแน่

อาตมาจึงบอกว่า “จะเชื่อหลวงพ่อไหมล่ะ มาอยู่ที่วัดหลวงพ่อสักเดือนหนึ่ง”

เขาก็ถามว่า “หลวงพ่อกะจะให้หนูทำอะไรคะ”

อาตมาตอบว่า “มาเถอะ มาช่วยอยู่ที่โรงครัว”

ตอนนั้นยังไม่มีสำนักชี มีโรงครัวอยู่หลังเดียวที่อาตมาไปซื้อมา ในที่สุดเขาก็มาอยู่ที่วัด มารับใช้บ้าง นั่งกรรมฐานบ้าง ๑ เดือนเต็ม

ที่วัดสอนทั้งแม่บ้านเคหศาสตร์ เขาเป็นคนที่สอนง่าย คนที่มีคุณธรรม สอนง่าย ไม่หัวดี หัวรั้น คนไม่มีกรรมสอนง่าย

คนที่กฎแห่งกรรมดันไปทางความชั่ว มันจะไม่ฟังคำสอนเราเลย ขอฝากญาติโยมไปคิดในวันนี้

เด็กคนนั้นก็เป็กฎแห่งกรรม พอได้ยินหลวงพ่อดัมพวันกล่าวว่า **เอาละหนู หนูไปฝึกจิตสูงเมื่อใด หนูจะได้สามิจิตสูง ถ้าหนูจิตต่ำเมื่อใด หนูจะได้สามิเป็นคนใจต่ำ**” เด็กคนนั้นคิดออกเลยทีเดียว

เพราะคนมีบุญวาสนา สะกิดนิดเดียว เขารู้แล้ว คนที่ไร้บุญวาสนา บอกรปากจะฉีกถึงรูกหู ยังไม่รู้เรื่อง จิตคอยหลังไหลไปสู่กฎแห่งกรรมที่ทำไว้ มันจะไม่ยอมฟังเลยนะ

ในเมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็มาอยู่ที่วัด อาตมาก็ให้ซื้อเสื้อผ้าให้ใส่ใหม่ เขาก็ปฏิบัติกรรมฐาน เดินจงกรมถึงระยะหก จิตเข้าถึงธรรมะ มีความอดทนสูงปฏิบัติถึงขนาดตายให้ตาย

เขาเป็นโรคโปลิโอด้วย กลับกลายเป็นได้เพราะตั้งสติเข้าไป แต่งตัวก็สวยงามน่ารัก เป็นที่เจริญใจของผู้ที่ได้พบเห็น

พ่อแม่เขาก็เป็นห่วงลูกสาวของเขาเหมือนกัน แต่พ่อเขาพูดรู้เรื่อง เดิมที่เขาไม่ใช่คนจน แต่ไปได้เมียคนจน ทางบ้านเลยไม่ยกสมบัติให้เลย มีความรู้แค่ ป.๔ เลยเป็นจับกัง ต้องช่วยตัวเอง

พ่อเขาก็มาหาลูกสาวเรื่อย อาตมาก็บอกว่า นี่คุณโยม อย่ามาห่วงลูกสาว อาตมาจะรับเป็นลูกสาวเอง จะดูแลอย่างดี แม่ก็รับจ้างซักรีดไปก่อน เป็นทุกข์ทรมานชั่วคราว นี่แหละกฎแห่งกรรม

คนจะสร้างชาติต้องลงทุนความลำบากได้ พระเอกนางเอกในเรื่องละครชีวิต เป็นคนยากจนทั้งนั้น เก็บผักหักฟืนขาย กตัญญูต่อพ่อแม่

ขอญาติโยมโปรดฟัง **“สร้างชาติชอบลงทุนความลำบาก สร้างความชั่วชอบลงทุนความสบาย”**

คนที่ชอบเสี้งงานเก่ง ไม่เอาเหนื่อเอาใต้แต่ประการใด มีมากทั่วไป แต่หาคนดีจริง ๆ หายาก มันต้องทนทุกข์ทรมาน ลำบากตลอดรายการ ชั่วโมงบินมันมาก

คนที่ยากจนด้วยเงินทอง แต่ไม่จนด้วยน้ำใจ รู้เรื่องความทุกข์ดี

การเจริญพระกรรมฐานทำให้จิตรวย ทำให้ไม่จนเงินจนทอง ทำให้มีสติปัญญา แก้ไขปัญหาได้ ตรงนี้ไม่มีใครคิดบ้างหรือ

ท่านต้องการจะมานั่งหลับตาไปสวรรค์ นิพพาน อย่างนั้นหรือ ท่านจะผิดหวังนะ แค่ มนุษย์สมบัติท่านยังไม่ครบเลย มีเครื่องมือแก้ไขปัญหาหรือยัง ถ้ายังไม่มี ท่านจะไปสวรรค์ นิพพาน ไม่ได้

การเจริญกรรมฐานต้องการให้มีปัญญาแก้ไขปัญหามา จำตรงนี้ไว้ให้แม่น

ลูกสาวอาตมาก็มาหนึ่งกรรมฐาน แม่เมตตา อาหิสงส์ของการแม่เมตตา ทำให้พ่อแม่มีงานทำมากมาย เขาจึงมาขอลูกสาวให้กลับไปช่วย

อาตมาก็บอกว่า “ยังไม่ครบหน่วยกิต ยังกลับไม่ได้ ต้องให้ครบเดือนก่อน” นี่เห็นไหน ลูกสาวคนโตช่วยพ่อแม่ได้

อาตมาคิดถึงคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าว่า ลูกสาวคนโตก็เป็นแม่ของน้องได้ ถ้าเป็นพี่ชายคนโตก็เป็นพ่อได้

พอปฏิบัติกรรมฐานได้ครบ ๑ เดือน ก็มีปัญญา มีมนุษย์สมบัติครบ เป็นกุลสตรีอันดียิ่ง เป็นลูกแก้วลูกขวัญ เธอจะไปเป็นแม่แก้วแม่ขวัญของลูกในอนาคต มีมนุษย์สัมพันธ์ดีมาก ยิ้มตลอด

เขาช่วยงานหลวงพ่อดี แยกมาก็เจ้าคะเจ้าขา เชิญรับประทานอาหาร แยกผู้ใหญ่มาก็ช่วยต้อนรับ โอภาปราศรัย หลวงพ่อเบาใจมาก ได้ลูกสาวดีอีกคนหนึ่ง เป็นที่พึ่งของหลวงพ่อดี

พอลูกสาวกลับไป ใครมาวัดก็ถามถึงแต่หนูคนนั้น ไม่ถามถึงหนูคนอื่นเลย เพราะหนูอื่นไม่เคยไปเลี้ยงแขก อาตมาจึงได้ดำริใหม่

บอกกับหนูว่า “หนูเอ๋ย มาอยู่กับหลวงพ่อเพียงเดือนหนึ่ง หนูกลับไปนะเขาถามถึงจังเลย หนูกลับมาอยู่กับหลวงพ่อใหม่ไหม?”

เขาบอกว่า “ไม่ได้หรอกค่ะ หลวงพ่อบอกให้หนูไปเป็นเศรษฐีจะกลับมาได้ยังไง ถ้าหนูกลับมาที่ไม่เป็นเศรษฐีชิคะ จะไม่มีเงินทอง มาช่วยหลวงพ่อนะ”

อาตมาก็บอกว่า “ตกลง หนูจำ ได้เพชรหลวงพ่อไปหนึ่งกิโลแล้ว ได้ทองคำไปหนึ่งตัน ทองกับเพชรอันนี้ไม่ต้องมีตำรวจมาอารักขา เก็บไว้ที่ใจของเธอ”

“เพชรน้ำหนึ่งคือ ชื่อสัตย์สุจริตเป็นนิจ ขยันประหยัดให้มัน หันหลังให้อบาย มีความขยันหมั่นเพียร เรียนด้วยตนเอง อดตาหิ อดโหนาทิ คนเป็นที่พึ่งแห่งตน นี่คือเพชรของหลวงพ่อ”

สังข์จิงเว อะมะตาวาจา พูดแล้วต้องทำ ไม่ทำไม่ได้ คือเพชรน้ำหนึ่งในดวงใจ เสียสละ สามัคคี มีสังข์จะมีวินัย ขยันเอาการ งานสะอาด ฉลาดรอบคอบ ชอบประวััง ตั้งใจให้ตรงศีลธรรม

จะได้นำทางให้ถูก จะได้ปลุกสติ จะได้ดำริชอบ จะได้ประกอบกุศล ได้ผลอนันต์ นี่คือ เพชรในดวงใจ ถ้าคนใดมีเพชรในดวงใจ รับรองคนนั้นเป็นเศรษฐีแน่ ขยันหมั่นเพียรตลอดรายการ

ลูกสาวหลงพ่อคนนี้มีมนุษย์สมบัติครบ จะยืนเดินนั่งนอน จะเหลียวซ้ายแลขวา จะคู่เหยียด เหยียดขา ก็สวยงามน่ารัก ถึงจะนุ่งผ้าปะหน้าปะหลังเหมือนแผนทุกอย่างก็ยังคงน่ารักอยู่

บางคนแต่งตัวฉูดฉาด ทาปากแดงสวยจริง ๆ แต่ดูแล้วมันน่าเกลียด ทำอะไรก็น่าเกลียด จะนั่งก็น่าเกลียด จะล้างชามก็น่าเกลียด แต่ลูกสาวหลงพ่อน่ารัก จะทำอะไรก็น่าดู กลับไปอยู่บ้านก็ยังเจียมตัวอยู่ ยังนุ่งผ้าปะเจียมตัวว่าเป็นคนจน พ่อแม่ก็พอมีเงินส่งน้องเรียนหนังสือ สวดมนต์แผ่เมตตาให้น้อง พอมีตักแล้วก็สอนหนังสือให้น้อง น้องเรียนเก่งทุกคน

สอนให้น้องสวดมนต์ พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พาหุงมหากาฯ แล้วก็ชวนน้องนั่งกรรมฐาน พ่อแม่ก็ดีใจดีใจ ลูกเอ๋ย ถึงเหนื่อยมาพอก็ยังดีใจ

เขาบอกกับคุณพ่อคุณแม่ของเขาว่า “หนูจะไม่ทำลายน้ำใจของคุณพ่อคุณแม่เลย จะยากดีมีจนนุ่งผ้าปะ หนูก็ไม่อายเขาอะ หนูสร้างความชั่วหนูถึงจะอาย ผ้าปะนี่มันปิดร่างกาย เพื่อกันหนาวกันร้อนเท่านั้น ไม่ใช่กันอย่างอื่น ห่อเข้าไว้เพื่อกันความละเอียดในเท่านั้น ไม่ต้องการสวยฉูดฉาดนะ” คุณพ่อคุณแม่ก็ดีใจเหลือเกิน

อาตมาก็สวดมนต์แผ่เมตตาให้ หนูเอ๋ย ลาหลวงพ่อกลับไปแล้ว หนูต้องได้สามีหนึ่งในทองอุแห่

เพราะคนดี ต้องได้สามีดี คนชั่วต้องได้สามีชั่ว ถ้าดีกับชั่วได้กัน จะอยู่กันไม่ได้ ต้องเลิกกันแน่ ๆ

อยู่ต่อมามีเจ้าแก้วที่สิงห์บุรีพาอาเสี้ยใหญ่จากเขาวราชมาขอลูกสาวเศรษฐี เขามีโรงสี มีโรงน้ำแข็ง มีลูกสาว ๓ คน ใส่เพชรพราวทาปากเสียดแดง คิ้วก็โก่งย้งกับเขย่น แต่ไม่ได้เรียนวิชา

เจ้าแก้วพาอาเสี้ยเดินผ่านบ้านลูกสาวของเราพอดี เพราะมาอาศัยบ้านเศรษฐีอยู่ อาเสี้ยคนนี้สับเนตร เห็นลูกสาวของหลวงพ่อกำลังล้างชามอยู่ นึกพอใจทีเดียว นี่เห็นไหม ใส่ผ้าปะก็ยังคงพอใจ

เขาก็พากันเดินเข้าไปในบ้านเศรษฐี ก็ได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี เจ้าแก้วก็เจรจาจะมาขอลูกสาวบ้านนี้ จะให้คนไหนแล้วแต่จะชอบกัน แต่คุณแม่มีความประสงค์ว่าจะขายคนโตก่อน

ถามอาเสี้ยว่าลูกสาวคนโตนี้ชอบไหม เขาก็ตอบว่า ไม่ชอบ คนรองชอบไหม ก็ไม่ชอบอีก พอถามถึงคนเล็ก ก็ไม่ชอบทั้งสามคน

อาเสี๋ยเข้ามา จะมีใครไหว้เขาสักคนไม่มีเลย เดินกระโปรงบานออกมา ใส่แหวนเพชร แพรวพราวไปหมด ทาปากแดงด้วย จะสวยดีค่ะไม่มีเลย ขอฝากไปคิด นี่บ้านลูกเศรษฐีนะ

ถ้าแก่ที่พาอาเสี๋ยไปนี่กว่าจะมีหน้ามีตา กลับเสียหน้าเพราะเขาไม่ชอบ อาเสี๋ยบอกว่า ชอบคนหน้าบ้าน ถ้าแก่บอกว่า ไปชอบทำไม บ้านคนจน เป็นขี้ข้าเขา

แต่อาเสี๋ยประทับใจ เดินผ่านมาก็ถามว่า

“คุณครับ ทำอะไรครับ”

ลูกสาวหลวงพ่อบอก “ขอบคุณค่ะ หนูกำลังล้างชามค่ะ ขอขอบคุณที่อุตส่าห์ถามหนู”

แต่สามคนนั้นไม่เคยไหว้อาเสี๋ยที่จะมาขอเลย ไม่มีขอบอกขอใจ ถ้าไปเป็นนางกวั๊กในบ้านของใครคงขายของไม่ได้ หน้าก็งอเหมือนมีนางกวั๊ก จะยิ้มสักหน่อยก็ไม่ได้เลย เพราะไม่เคยมาเรียนจิตวิทยาที่นี่

ถ้ามาฝึกก่อนก็จะทำให้ยิ้ม พอเขาจะมาดูตัวคอยยิ้มเข้าไว้

ขอฝากนักกรรมฐานไว้ ไม่ล้มข้ามได้ คนล้มอย่าไปข้ามนะ บริษัทล้มไปแล้ว เดี่ยวนี้เป็นเสียใหญ่รวย เอาสามคุณเลยนะ

อาตมาจำคำคมนี้ได้ตั้งแต่เป็นเด็ก

**อย่าไปข้ามคนล้ม อย่าไปข่มคนรู้ อย่าไปขู่คนกล้า อย่าไปทำคนพาล
อย่าไปวานคนร้าย**

**อย่าไปขายคนรัก อย่าไปกักคนริบ อย่าไปบีบคนบอบ อย่าไปชอบคนชั่ว อย่า
ไปยั่วคนดี อย่าไปตีคนตาย**

โยมกรรมฐาน คนล้มไปแล้วอย่าไปข้ามนะ อย่าดูถูกคนจนนะ ดูเห็นหนอให้มันรู้ขึ้นมา บ้างซิว่า ข้างนอกเป็นเงาะป่า ข้างในเป็นทอง มันมีวิชา มีปัญญาหากิน รูปชั่วตัวดำแต่หัวใจงาม ไม่ดีหรือ รูปร่างสวยอย่างเทวดา แต่นิสัยเลวที่สุด จะมาเลี้ยงเราได้หรือ

ตอนหลังอาเสี๋ยมาคนเดียว มานั่งคุยกับลูกสาวบอกว่า “คุณกำลังทำอะไรครับ” ลูกสาวก็ตอบว่า “ขอบคุณค่ะ สวยดีหรือคะ”

ลูกเศรษฐีสามคนนั้น ขอขอบคุณไม่เป็นเลย ตอนหลังก็ไม่มีใครขอ มีสามีไม่ได้เลย

อาเสี๋ยก็พูดตรง ๆ บอกว่า “คุณครับ ผมขอบคุณแล้ว” พูดเองไม่ต้องมีถ้าแก่ ลูกสาวตอบว่า

“ขอบคุณค่ะที่ชอบดิฉัน ชอบดิฉันแบบไหนคะ”

อาเสียก็ตอบว่า “ขอบที่จะขอบคุณไปอยู่บ้านผมสิครับ”

ลูกสาวตอบว่า “ขอบคุณอย่างสูงที่สุด ดิฉันไม่บังอาจหรอกค่ะ”

อาเสียกถามว่า “เพราะเหตุใดรี”

ลูกสาวตอบว่า “ดิฉันจนไม่มีอะไรเลยนี่คะ ดูบ้านดิฉันสิ ทรงหมาแหงน มาอาศัยบ้านเศรษฐีเขาอยู่ที่นี่”

อาเสียกบอกว่า “เอาละเธอ ฉันดูเธอมา ๓ ครั้งแล้ว ฉันเข้าออกบ้านนี้ ฉันดูเธอนะ”

ลูกสาวก็บอกว่า “ดิฉันตกลงด้วยไม่ได้หรอกค่ะ ดิฉันยากจน เจียมตัวเจียมตนทุกประการ เจ้าค่ะ คุณมาขอบดิฉัน ขอบพระคุณอย่างสูงที่สุดที่อุตส่าห์เมตตาคนจน”

ลูกสาวหลงพอพูดดี มีโอกาสที่น่าคิด ทำให้อาเสียกเพิ่มมากขึ้น

อาเสียกก็บอกว่า “เอาละ เพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมมาพูดเรื่องจริงนะนี่ ผมตกลงเลย”

ลูกสาวก็บอกว่า “ก็คุณมาขอลูกสาวเขาทั้งสามคน ลูกสาวเขาดีนะ ดิฉันมาอาศัยบ้านเขาอยู่ขณะนี้ ตกลงด้วยไม่ได้ เดี่ยวเขาจะมาว่าเอา”

อาเสียกก็อุตส่าห์เที่ยวไปเที่ยวมา ๓ ครั้ง จึงได้ตกลง เรียกพ่อแม่มาบอกว่าจะเลี้ยงโต๊ะจีน ๒ โต๊ะ

ลูกสาวก็มาหาหลวงพ่อดีวัน บอกว่า หลวงพ่อคะเรื่องราวเป็นอย่างนี้ หนูไม่ตกลงนะ เดี่ยวเขาจะมาแห่เข้า

หลวงพ่อบอกว่า “อ้าว! แห่ให้มันแห่ เขาไล่ให้เราไปรวยแล้ว ดีแล้ว” อาตมารู้ว่าต้องแห่แน่

๑

พอตกลง เขาก็มากันสี่ห้าคนเท่านั้น เอาเสื้อผ้าให้เปลี่ยน คาดเข็มขัดทอง ใส่แหวนเพชร แพรวพราว ใส่แว่นเดี่ยพอ แล้วเขาก็ไปอยู่ที่เขาวราช ชายทอง

วันนั้นจวนสี่ทุ่ม คุณพ่อของลูกสาวมาหาอาตมา แล้วบอกว่า “หลวงพ่อ จะทำอย่างไรเล่า เขาไล่ผมแล้ว ไล่ให้ไปภายในคืนนี้ ผมจะไปยังไหน”

อาตมาจึงต้องเอาช่างที่วัดไปช่วยรื้อบ้าน ไปอาศัยอยู่ที่วัดทับควาย (เสถียรวรดิษฐ์) ปลุกทรงหมาแหงนอยู่ข้างวัด ปลุกคืนเดียวเสร็จ

นี่คนรวยมีเงินนะ ดูถูกคนจนไล่แห่คืนนั้นเลย เขาก็ไม่มีปากมีเสียงจะเถียงเลยนะ

ลูกสาวไปอยู่กรุงเทพฯ แล้วยังกลับมาทำขนมมาไว้ที่วัดนี้ และเลี้ยงเพลด้วย

อาตมาเคยไปเยี่ยมเขา พบตาแป๊ะหนดยวาคือเตี้ยของเขาบอกว่า “หลวงพ่อเอ๋ย ลูกศิษย์ของหลวงพ่อดีจริง ๆ ถ้าไม่อยู่ขายของไม่ได้นะ คนมาที่ไรก็ถามว่าอาเจ้ไปไหนเล่า อาเจ้ไม่อยู่ อยู่แต่อ้าว อยู่ที่นี่หลายคนเป็นอะไรหา ถ้าอาเจ้อยู่กับชายดี เจ้มันพูดดีนี่”

อาแป๊ะพูดอีกว่า “แหม! หลวงพ่อเอ๋ย ลูกสะใภ้อ้าวไม่ผิดหวังเลย ได้นางกวักเข้าบ้าน เฮงไล่ เฮงซื้อ เซ็งลี้ฮ้อ ขายของดี”

เขาก็มีลูกเป็นใหญ่เป็นโตหมด ไปเรียนที่สิงคโปร์ ได้หัววัน เรียนเมืองนอกหมดทุกคนทั้งลูกสาวลูกชาย

“หลวงพ่อดีใจเหลือเกิน หนูไม่ต้องมาตอบแทนหลวงพ่อหรอกนะ”

เมื่อมีเงินทอง ประกอบอาชีพการงาน เลยส่งน้องเรียนสำเร็จการศึกษาทุกคน พ่อแม่ก็ไปอยู่กรุงเทพฯหมด เขาก็ไม่ได้เป็นลูกเป็นหลานอะไรของหลวงพ่อหรอก เขาก็สอนเขาให้ดีได้ เป็นใหญ่เป็นโต

อาตมาดีใจเหลือเกินที่ ปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน สอนคนให้มีหน้าที่การงานทำ เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี เป็นที่พอใจของอาตมาในโลกมนุษย์นี้ ไม่ต้องไปสวรรค์ นิพพาน มันจะผิดหวัง

คนเรายากดีมีเงินอย่างไร สร้างคุณสมบัติมนุษย์ไว้ให้ครบ สมบัติมนุษย์ต้องสร้างให้กับตนเอง เมื่อคุณสมบัติครบแล้วมันจะดันให้สูงขึ้นไปเอง ดังที่กล่าวมา